

Terres daurades

Joan Vinyoli

Terres daurades de la fantasia,
meravellosos, inefables cels
crepusculars, per on s'allunya el dia,
ple de misteri, vianant excels!
Així que us penso l'ànima somnia,
se sent enduta per estranys anhels,
i com un núvol ple de llum fa via
cap a vosaltres, mons de poesia,
meravellosos, inefables cels.

VINYOLI, Joan (1948): *De vida i somni*. Barcelona: Ed. Ariel.